

244 Δισκοβόλος ἐπὶ Ἑλληνικοῦ σκαραβαίου. — Ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον ἐκ Θεσσαλίας. AE 1914

θα ῥόρας ὑπελόγησε ταύτας ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν στάσεως καὶ κινήσεως τῶν μορφῶν (πρβ. H. Lechat, Pythagoras de Rhégion σ. 46-56). Εἰς αὐτὸν ἀποδίδει ὁ Brunn (Griech. Kunstgesch. II σ. 247 κέ.) τὰς ὀργανικὰς ἐνεργείας τῶν μελῶν τοῦ ἐν βαδίσματι σώματος, τὸν *χιασμὸν* δὴλα δὴ αὐτῶν σπουδαιοτάτην παρατήρησιν τῆς φυσιολογικῆς κινήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

Οἱ τρόποι οὗτοι τῆς τέχνης τελειῶς εἶναι ἐφηρμοσμένοι ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου δισκοβόλου μὲ τὰς ἐξόχως ὑπολογισμένας στάσεις τῶν βραχιόνων καὶ κνημῶν, μὲ τὴν διαγώνιον διάθεσιν αὐτῶν, μὲ τὰς πλήρως ἀνταποκρινομένας καθέτους καὶ παραλλήλους γραμμάς, μὲ τὴν διασταυρουμένην ἐνέργειαν τῶν μελῶν ἐν τῇ κινήσει αὐτῶν καὶ μὲ τὴν ὀργανικὴν πάντων συνένωσιν πρὸς ἀποτελεῖσιν τοῦ τόσον ἔλαφροῦ, εὐκάμπτου καὶ μυώδους ἀθλητοῦ, ὅστις ἐν τῇ χαριέσει αὐτοῦ ἀνατάσει, ὀλόκληρος εἰς ἑαυτὸν συγκεντρωμένος καὶ οἰοεὶ συνεσφιγμένος, ὡθεὶ μὲ πάντα μῦν καὶ μὲ πᾶν μέλος τὸν δι-

σκον, ὅστις θ' ἀναδείξῃ αὐτὸν νικητὴν.

Ὅσον καὶ ἂν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σχηματίσῃ τις ἀσφαλῆ κρίσιν ἐκ τοῦ παρόντος μικροῦ καλλιτεχνήματος, δὲν εἶναι ἔλκυστικὸν νὰ σκεφθῆ τις ὅτι πάντως χεῖρ Πυθαγόρου ἠδύνατο νὰ διαπλάσῃ τοιαύτας μορφὰς ἐπὶ τοσοῦτον ἀποδιδούσας τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς τέχνης αὐτοῦ;

Ἄλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἔλου ἀνταγωνισμοῦ, ὃν ἀναφέρουσιν οἱ ἀρχαῖοι περὶ τοῦ Πυθαγόρου καὶ Μύρωνος (πρβ. καὶ νίκην τοῦ Πυθαγόρου διὰ τινος παγκρατιαστοῦ Πλίν. 33, 59) δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ δισκοβόλον τινὰ κατεσκεύασεν ὁ Πυθαγόρας, πρὸς ὃν ὁ Μύρων ἀντιπαραέβαλε τὸν περιβόητον αὐτοῦ ἀθλητὴν (νεώτερον πάντως τοῦ ἐπὶ τοῦ σκαραβαίου), εἰς ἃ κείνον δὲ δυνάμεθα τότε ν' ἀποδώσωμεν τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐπὶ τοῦ σκαραβαίου καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Κῆφου νομίσματος δισκοβόλου.

Δημήτριος Εὐαγγελίδης.

Ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον ἐκ Θεσσαλίας

ὑπὸ

Νικολάου Γιαννοπούλου.

Κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1913 πτωχὸς ἀρχαιοσυλλέκτης, ἐκ Βελεστίνου, ἐπώλησεν εἰς τὴν ἐν Ἀλμυρῷ Φιλάρχαιον Ἑταιρείαν «Ὁθρον» ἀνάγλυφον, δυστυχῶς τεθραυσμένον εἰς πέντε τεμάχια ὑπὸ βαρβάρου χειρὸς χωρικοῦ πρὸς εὔρεσιν ἐν αὐτῷ κεκρυμμένῳν χρημάτων. Εὐτυχῶς ὅμως τὰ τεμάχια ὅλα συνελέγησαν καὶ προχειρῶς συνεδέθησαν ταῦτα ἐν θήκῃ ξυλίνῃ.

Τὸ ἀνάγλυφον, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κομιστοῦ, εὔρεθῃ ἐν τῷ χωρίῳ Γιαχαλάρ, τοῦ πρῶην δήμου Ἀρμενίου. Εἶναι δὲ λίθου λευκοῦ καὶ ἔχει μῆκος μὲν 0·63, ὕψος δὲ 0·50 καὶ πᾶχος 0·40. Παρίσθησι δὲ δεξιᾷ μὲν ἄνδρα ἡμίγυμνον, ἡμικεκλιμένον, ὑπεγείροντα κάτωθι τοῦ ἱματίου τὸ δεξιὸν γόνυ καὶ ἀτενίζοντα ἀριστερά, ὑψοῦντα δὲ τὴν δεξιάν χεῖρα ἀπέναντι τοῦ μετώπου, δι' ἧς κρατεῖ

τι, ἴσως πτηνόν, τὴν δ' ἀριστεράν στηρίζοντα ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου τῆς κλίνης κατὰ τὸν ἀγκῶνα καὶ φέροντα αὐτὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, δι' ἧς κρατεῖ ἕτερον ἀντικείμενον ἄδηλον ἐκ τοῦ χρόνου. Παρὰ δὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ κατέναντι αὐτοῦ παρίσταται γυνὴ καθήμενη ἐπὶ θώκου, περιβεβλημένη δὲ χιτῶνα ποδῆρη καὶ ἱμάτιον. Καὶ τοὺς μὲν πόδας στηρίζει ἐπὶ ὑποποδίου, τῶν δὲ χειρῶν, τὴν μὲν ἀριστεράν ὑψοῖ εἰς τὴν κεφαλὴν μέχρι τοῦ ἀριστεροῦ ὠτὸς καὶ ἔχουσα τὴν παλάμην ἀνοικτὴν, οἰοεὶ ἀκρωμένη, τὴν δὲ δεξιάν φέρει πρὸς τὴν ἀριστεράν χεῖρα, ὀλίγην κάτωθι τοῦ καρποῦ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ἣν κρατεῖ. Ὅπισθεν δὲ τῆς καθήμενης ταύτης μορφῆς ἴσταται ἕτέρα, ὡσεὶ παιδική, ἥτοι παῖς ὄρθιος, γυμνός, φέρων τὴν δεξιάν χεῖρα πρὸς τὸ στήθος, τὴν δ' ἀριστεράν φαίνεται ἔχων